

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. D. P.**, advokát, N., B., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., v likvidácii, C., T., IČO: X., zastúpený: JUDr. J. G., advokát, K., B., proti odporcovi: **A., L., B., T., o zaplatenie 637,55 Eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2010, č. k.: 10 Cbi 20/2010-80, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2010, č. k.: 10 Cbi 20/2010-80 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 01. 12. 2009 domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny 637,55 Eur s príslušenstvom z titulu dlhu za plnenie poskytované s užívaním bytu.

Nakoľko si navrhovateľ s podaným žalobným návrhom poplatkovú povinnosť nesplnil, súd prvého stupňa ho k zaplateniu súdneho poplatku vyzval a zároveň upozornil, že konanie bude zastavené, ak do 10 dní od doručenia výzvy nezaplatí súdny poplatok vo výške 38,-- Eur (položka 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov). Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 09. 09. 2009. Navrhovateľ súdny poplatok nezaplatil. Podaním z 27. 08. 2009, navrhovateľ podal návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku s tým, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ Zákona č.

71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov (ďalej len „ZSP“) sa na neho vzťahuje zákonné osobné oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Ďalej vo svojom návrhu uviedol, že pri ust. § 4 ods. 2 písm. m/, je v odkaze 3f v poznámke pod čiarou uvedený Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „7/2005 Z. z.“), keďže účinnosť Zákona č. 621/2005 Z. z. nastala 01. 01. 2006, kedy bol už Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „328/1991 Zb.“), ktorým sa riadi konkurz, v ktorom je uplatňovaná žalovaná suma, zrušený. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že podľa názoru navrhovateľa poznámky pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasť právneho predpisu. Navrhovateľ nevidí žiadny dôvod, a ani zákonné oprávnenie rozlišovať medzi správcami konkurznej podstaty podľa Zákona č. 7/2005 Z. z. a Zákona č. 328/1991 Zb. Opačný výklad by vytváral dve kategórie správcov konkurzných podstát, na ktorých by sa oslobodenie vzťahovalo, resp. nevzťahovalo, a to v závislosti od právneho predpisu, na základe ktorého boli ustanovení do funkcie.

Súd prvého stupňa sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil a odmietol jeho tvrdenie, že odkaz pod čiarou v právnej norme nie je prameňom práva. Vzhľadom na ust. § 372n Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), podľa ktorého, ak sa konkurzné alebo vyrovnacie konanie začalo do 31. 12. 2005, teda podľa Zákona č. 328/1991 Zb., pokračuje na súde príslušnom podľa právnej úpravy účinnej do 31. 12. 2005, je logické, že aj za platnosti ostatných podmienok konania.

Súd prvého stupňa poukázal na znenie ust. § 206 ods. Zákona č. 7/2005, ust. § 10 ods. 1 a 3 ZSP.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepožiadaval o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh, ale len podal návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku a tiež na skutočnosť, že v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa v zmysle § 10 ods. 1 ZSP konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia navrhovateľa od súdneho poplatku v danom konaní.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP od poplatku, je oslobodený správca podľa osobitného predpisu.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 8/2005 Z. z., správca je fyzická osoba, alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov (§ 21). Správcovskú činnosť môže vykonávať len správca.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, má navrhovateľ za to, že správcovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správcovskej činnosti, aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z. resp. zákona č. 7/2005 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 45 zákona č. 8/2005 Z. z.

Tvrdenie, že navrhovateľovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky 3f pod čiarou ZSP, je nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasť právneho predpisu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Ak bolo záujmom zákonodarcu oslobodiť od platenia súdnych poplatkov v súdnych konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci konania správcovia podstaty súdom ustanovení a pod jeho dozorom vykonávajú osobitné úlohy v konkurznom konaní, nie je dôvod z poplatkového hľadiska rozlišovať správcov v konkurzoch vyhlásených podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a správcov v konkurzoch vyhlásených podľa predchádzajúceho zákona č. 328/1991 Zb. V obdobnej veci sa podobne vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhovateľ je toho názoru, že v tomto konaní je v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP oslobodený od súdneho poplatku. V danom prípade tu nie je dôvod na zastavenie konania v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZSP, nakoľko navrhovateľ je zo zákona oslobodený od súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., a po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktorému mu predchádzalo dospelo k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojim návrhom z 05. 10. 2009 voči odporcovi domáhal zaplataenia istiny 637,55 Eur s príslušenstvom, z titulu dlhu za nájomné bytu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave vyzval navrhovateľa výzvou z 30. augusta 2010, doručenu mu 9. septembra na zaplataenie súdneho poplatku za návrh vo výške 38,-- Eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Navrhovateľ podaním z 13. septembra 2010 požiadal o pokračovanie v konaní bez zaplataenia súdneho poplatku s odôvodnením, že je osobne oslobodený od súdneho poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 105/99 zo dňa 21. 12. 1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 01. 2000 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka T., a. s., v likvidácii, C., T., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. D. P., advokát, N., B. (navrhovateľ).

Podľa § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP, od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu, s odkazom na 3f. V uvedenom odkaze je uvedený osobitný predpis Zákon č. 7/2005 Z. z.

Z uvedeného teda vyplýva, že oslobodenie od súdneho poplatku sa vzťahuje len na správcu ustanoveného do funkcie podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a nie na správcu konkurznej podstaty ustanoveného podľa zákona č. 328/1991 Zb. V prípade, že by úmyslom zákonodarcu malo byť oslobodenie od platenia súdnych poplatkov všetkých správcov konkurzných podstat ustanovených podľa zákona č. 328/1991 Zb. a aj podľa zákona č. 7/2005 Z. z., bol by to v poznámke odkazujúcej na osobitný predpis uviedol tak, ako to urobil v ďalších

poznámkach, t. j. tak ako to urobil pri konaní o vylúčení majetku zo súpisu majetku podľa osobitného predpisu (poznámky 3f i 3g). Podľa § 4 ods. 2 písm. o/ ZSP, je oslobodený iba navrhovateľ v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty podľa osobitného predpisu (odkaz na poznámku 3g). Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne postupoval, keď uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Navrhovateľ bol súdom vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za návrh v zmysle § 1 ods. 1 ZSP, súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov a v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ ZSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Navrhovateľovi v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ ZSP, vznikla poplatková povinnosť podaním návrhu.

Podľa § 10 ods. 1 ZSP, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa § 10 ods. 3 ZSP, prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania. Prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka.

V danom prípade bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku s poučením, že ak nebude poplatok v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví. Navrhovateľ nepožiadala o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh a v stanovenej lehote nezaplatil súdny poplatok, aj keď bol súdom riadne o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku poučený. Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že nie sú splnené podmienky pre oslobodenie navrhovateľa od platenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP a správne postupoval, keď konanie v zmysle ust. § 10 ods. 1 ZSP zastavil.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková